ARREST VAN HET HOF (EERSTE KAMER)
VAN 7 OKTOBER 1982 [1]

E. I. Du Pont de Nemours Inc. en Dewfield (vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid, handeldrijvende onder de naam C.D. (UK)) tegen Commissioners of Customs and Excise (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court)

„Gemeenschappelijk douanetarief — Corian"

Zaak 234/81

Samenvatting

Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefposten — „Polymeren" en „Copolymeren" als bedoeld in postonderverdelingen 39.02 C-XII en 39.07 B-V-d — Begrip — Corian daaronder begrepen

De bepalingen van het gemeenschappelijk douanetarief moeten aldus worden uitgelegd, dat het produkt met de naam Corian, naar gewicht bestaande uit ongeveer 66 % aluminiumhydroxyde, ongeveer 33 % polymethylmethacrylaat en een zeer gering percentage katalysators en andere hardingsmiddelen, valt onder postonderverdeling 39.02 C-XII van het GDT wanneer het in platen wordt ingevoerd, en onder postonderverdeling 39.07 B-V-d wanneer het wordt ingevoerd in de vorm van uit dat produkt vervaardigde werken; het dient niet onder enige andere post van het GFT te worden ingedeeld.

In zaak 234/81,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court, in het aldaar aanhangig geding tussen

E. I. Du Pont de Nemours Inc.

en

1 — Procestaal: Engels

DEWFIELD (VENNOOTSCHAP MET ONBEPERKTE AANSPRAKELIJKHEID, HANDELDRIJVENDE ONDER DE NAAM C.D. (UK)), enerzijds,

en

COMMISSIONERS OF CUSTOMS AND EXCISE, anderzijds,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van het gemeenschappelijk douanetarief met name post 68.11 en de postonderverdelingen 39.02 C-XII en 39.07 B-V-d,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

samengesteld als volgt: A. O'Keeffe, kamerpresident, G. Bosco en T. Koopmans, rechters,

advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn
griffier: P. Heim

het navolgende

ARREST

De feiten

I — De feiten en de schriftelijke behandeling

E. I. Du Pont de Nemours Inc. (hierna: Du Pont) is een in de Verenigde Staten van Amerika gevestigde vennootschap die onder meer een produkt genaamd Corian vervaardigt en over de hele wereld verkoopt.

Dewfield, een in Engeland gevestigde vennootschap, betrekt dit produkt van Du Pont en verkoopt het in het Verenigd Koninkrijk.

Corian is een op marmer lijkend bouwmateriaal dat op velerlei wijze als luxeartikel wordt toegepast. Het is een vaste, doorzichtige, homogene en onbrandbare stof die door een harmerslag weliswaar breekt, maar niet versplintert. Na te zijn gegoten en gestold, kan de stof niet meer onder vacuüm of door verhitting worden vervormd, maar alleen met speciaal gereedschap worden bewerkt. Naar gewicht bestaat het uit ongeveer 66 % aluminiumhydroxyde, verkregen uit bauxieterts, ongeveer 33 % plastische kunststof (polymethylmethacrylaat), een gering percentage koperkleurige vezels van een plastische kunststof en een minieme hoeveelheid kleurstoffen.

Naar aanleiding van het tussen Du Pont en Dewfield, en de Commissioners of Customs and Excise gerezen geschil over de indeling van Corian in het gemeenschappelijk douanetarief, heeft de High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court, bij beschikking van 22 juli 1981 het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen de volgende prejudiciële vragen voorgelegd:

„1. Moet het gemeenschappelijk douanetarief dan wel enig ander relevant voorschrift van het recht der Europese Gemeenschappen aldus worden uitgelegd, dat het produkt „Corian" voor de vaststelling van invoerrechten moet worden ingedeeld onder post 68.11 van het gemeenschappelijk douanetarief van de Europese Economische Gemeenschap?

2. Zo niet, moet het produkt dan worden ingedeeld onder hoofdstuk 39 van het gemeenschappelijk douanetarief, en wel onder de posten 39.02 C-XII of 39.07 B-V-d?

3. Zo niet, moet het produkt dan worden ingedeeld onder enige andere post van het gemeenschappelijk douanetarief?"

De verwijzingsbeschikking is op 21 augustus 1982 ingeschreven ter griffie van het Hof.

Krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door Du Pont, vertegenwoordigd door R. Taylor, sollicitor te Londen, en I. S. Forrester, advocaat aan de Schotse balie, door Dewfield, eveneens vertegenwoordigd door R. Taylor en I. S. Forrester, door de regering van het Verenigd Koninkrijk, vertegenwoordigd door J. D. Howes van het Treasury Solicitor's Department als gemachtigde, en door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door T. van Rijn en F. S. Benyon van haar juridische dienst als gemachtigden.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan. Wel heeft het de Commissie verzocht bepaalde indelingsadviezen van het Comité Nomenclatuur van het GDT, het Comité voor de Nomenclatuur van de IDR en van de douane-autoriteiten van de Lid-Staten over te leggen alsmede een vraag over post 68.11 van het GDT te beantwoorden.

Bij beschikking van 3 februari 1982 heeft het Hof krachtens artikel 95, paragrafen 1 en 2, van het Reglement voor de procesvoering de zaak naar de Eerste kamer verwezen.

II — Schriftelijke opmerkingen ingediend krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG

De door partijen ingediende opmerkingen hebben betrekking op de verschil-

lende posten en postonderverdelingen van het GDT waaronder Corian kan worden ingedeeld. Onder meer gezien het feit dat Corian in de vorm van platen (die vóór gebruik op maat moeten worden gezaagd) of in de vorm van uit dit materiaal vervaardigde voorwerpen (met name wastafels) kan worden ingevoerd, kunnen de volgende posten of postonderverdelingen van het GDT daarvoor in aanmerking komen:

„68.11: Werken van cement, van beton of van kunststeen, ook indien gewapend, werken van slakkencement of van granito daaronder begrepen."

„39.02: Polymerisatieprodukten en copolymerisatieprodukten (polyethyleen, polytetrahaloëthyleen, polyisobutyleen, polystyreen, polyvinylchloride, polyvinylacetaat, polyvinylchloroacetaat en andere polyvinylderivaten, polyacrylderivaten en polymethacrylderivaten, cumaronindeenharsen, enz.):

...

C. andere:

...

XII. Acrylpolymeren, methacrylpolymeren, acrylomethacrylcopolymeren."

„39.07: Werken van stoffen bedoeld bij de posten 39.01 tot en met 39.06:

...

B. andere:

...

V. van andere stoffen:

...

d) andere."

Du Pont betoogt, daarin volledig gesteund door Dewfield, dat Corian een werk van kunststeen is en derhalve onder post 68.11 van het GDT moet worden ingedeeld.

De aan de hand van een eenvoudig onderzoek gemakkelijk vast te stellen objectieve kenmerken en eigenschappen van Corian komen duidelijk overeen met de kennelijke betekenis van het in post 68.11 gebezigde begrip „kunststeen", en niet met die van kunststof in het algemeen of „polymethylmethacrylaat" in het bijzonder.

Corian valt binnen de ruime omschrijving die de Toelichtingen bij de IDR-Nomenclatuur van post 68.11 geeft: „imitaties van natuursteen, welke onder andere (‚usually' in de Engelse versie) worden verkregen door ... poeder van natuursteen ... samen te kitten met behulp van cement, van kalk of van andere bindmiddelen, zoals b. v. kunstmatige plastische stoffen." Hoewel bij de vervaardiging van Corian gebruik wordt gemaakt van een delfstof die wellicht niet als steen kan worden aangemerkt, is dit juist het soort variatie dat door de uitdrukking „onder andere" („usually") wordt gedekt.

Du Pont wijst erop dat de hoofbestanddelen van Corian worden gevormd door een stof waarvan de mineralogische benaming „gibbsiet" en de scheikundige aluminiumtrihydraat of (minder nauwkeurig) aluminiumhydroxide is, en door een kunstmatige plastische stof, polymethylmethacrylaat genaamd. Gibbsiet maakt circa tweederde van het gewicht van het gereed produkt uit en de kunststof ongeveer eenderde. Het volume van beide is nagenoeg gelijk.

Gibbsiet is een overvloedig in de natuur voorkomend mineraal in kristalvorm, dat zowel in zuivere vorm als in verbinding met andere kristallen wordt aangetroffen in het in Arkansas gedolven bauxieterts. Het voor de vervaardiging van Corian gebruikte gibbsiet wordt uitsluitend uit dit erts gehaald door middel van een fysisch-chemisch raffinageprocédé, waarbij het vrijkomend gibbsiet dezelfde kristalvorm heeft als in ertsvorm en in natuurlijke staat. Volgens Du Pont staat de „natuurlijke"oorsprong van gibbsiet derhalve buiten kijf en kan dit in Corian verwerkte vulmiddel er niet toe leiden dat Corian buiten de categorie kunststeen zou vallen.

Polymethylmethacrylaat is volgens Du Pont een kleurloze vloeistof die, na polymerisatie, stolt tot een harde, goed doorzichtige kunststof, die gebruikt wordt voor brilleglazen, autoruiten en dergelijke.

Gezien de objectieve kenmerken en eigenschappen van Corian kan dit produkt niet als een kunststof worden beschouwd. Te dien einde noemt Du Pont als belangrijkste verschillen tussen Corian en kunststoffen als polymethylmethacrylaat:

— Corian kan worden bewerkt, kunststof niet;

— Corian kan alleen met een watergekoelde diamantzaag of een met wolframcarbide versterkte steenzaag worden gezaagd en slechts met gereedschap uit carbide worden bewerkt; kunststof daarentegen wordt in het algemeen met behulp van een gewone zaag of een heet snijblad gesneden;

— Corian ziet er kristal- en mineraalachtig uit en voelt totaal anders aan dan kunststof;

— Corian is onbrandbaar, terwijl kunststof heel gemakkelijk ontbrandt;

— Door een hamerslag breekt Corian in verscheidene stukken, maar versplintert niet; kunststof daarentegen buigt, blijft intact of versplintert, naar gelang van de soort;

— Corian is doorschijnend als albast en tal van hoogwaardige marmersoorten, terwijl kunststof als polymethylmethacrylaat doorzichtig is;

— Corian heeft een homogene structuur, terwijl er bij een kunststof als polymethylmethacrylaat een duidelijk verschil bestaat tussen het gesneden en het gegoten oppervlak;

— Hoewel Corian nagenoeg niet poreus is, neemt het — anders dan kunststof — enig vocht op;

— Corian is zeer duurzaam, terwijl kunststof slijt door het dagelijks gebruik.

Het komt in de bouwmaterialenindustrie vaak voor, aldus Du Pont, dat aan kunststoffen een vulmiddel wordt toegevoegd, bijvoorbeeld voor de kleur, om het produkt ondoorzichtig of onvervormbaar te maken, dan wel om het volume en het gewicht van het eindprodukt te vermeerderen. De eigenschappen van de kunststof ondergaan hierdoor in het algemeen geen wijziging, zolang de toegevoegde stoffen niet meer dan 50 % van het totale gewicht uitmaken. Is het

aandeel van het vulmiddel in het gewicht van het eindprodukt evenwel groter (voor Corian is dat ongeveer 66 %), dan ontstaan in het algemeen produkten met geheel andere eigenschappen dan die van zuivere kunststof.

Indeling van het produkt enkel op grond van het gewicht van de erin verwerkte kunststof, ook als het produkt door het vulmiddel zozeer verandert dat het niet meer de kenmerken van kunststof vertoont (deze verandering treedt met name op bij gebruik van een ongewoon soort vulmiddel), zou tot ongerijmde resultaten leiden. Op grond van deze benadering zouden bijvoorbeeld beton en „terrazzo" in sommige gevallen als kunststoffen moeten worden beschouwd wegens het erin verwerkte gewichtspercentage aan kunststof, hoewel zij in de Toelichtingen op de IDR-Nomenclatuur uitdrukkelijk onder post 68.11 staan vermeld.

Du Pont betoogt dat de duidelijke betekenis van het begrip „kunststeen" (post 68.11 van het GDT) er gewoonweg toe dwingt, Corian daar onder te brengen en — zoals enkele lezing leert — niet onder „polymerisatieprodukten" (post 39.02 van het GDT die, voorzover hier van belang, tevens de produkten omvat, begrepen onder post 39.07 „werken van stoffen bedoeld bij de posten 39.01 tot en met 39.06").

Deze oplossing stemt overigens overeen met de criteria neergelegd in de Algemene bepalingen voor de toepassing van het GDT.

Bepaling 2 a, betreffende niet afgewerkte produkten, noch bepaling 2 b die voorschrijft dat vermengde of verbonden stoffen moeten worden ingedeeld onder de post betreffende die stof waaraan het eindprodukt zijn wezenlijk karakter ontleent, is op Corian van toepassing. Dit is immers een afgewerkt produkt en bezit bovendien — zoals Du Pont reeds meent te hebben aangetoond — niet het karakter van een der bestanddelen.

Derhalve moet te rade worden gegaan met bepaling 3 die van toepassing is wanneer een bepaald produkt onder meerdere posten kan worden ingedeeld. Deze bepaling behelst drie criteria.

Volgens bepaling 3 a heeft de post met de meer specifieke omschrijving voorrang boven posten met een meer algemene strekking. De omschrijving van post 68.11 („werken ... van kunststeen") past volgens Du Pont precies op Corian, zijnde een nabootsing van een natuursteen, namelijk marmer. De posten 39.02 en 39.07 zijn daarentegen veel minder specifiek.

Bepaling 3 b volgens welke mengsels of samengestelde werken moeten worden ingedeeld naar de stof waaraan zij hun wezenlijk karakter ontlenen, is niet van toepassing omdat de wezenlijke kenmerken en eigenschappen van Corian aan de kunststof, noch aan het gibbsiet zijn ontleend.

Volgens bepaling 3 c die verwijst naar de post die in volgorde van nummering het laatst in het GDT is geplaatst, moet duidelijk de voorkeur worden gegeven aan post 68.11 boven de posten van hoofdstuk 39.

Indien tenslotte bepaling 4 van toepassing zou zijn, volgens welke het betrokken produkt aan de hand van soortgelijke goederen moet worden ingedeeld, meent Du Pont dat er geen met Corian

vergelijkbare produkten bestaan die enkel van kunststof zijn gemaakt of zelfs maar de eigenschappen daarvan bezitten.

Tot staving van haar betoog wijst Du Pont op een aantal uitspraken van het Hof waarin voor de tariefindeling beslissende betekenis wordt toegekend aan de wezenlijke kenmerken en eigenschappen van het produkt.

Haar opvatting ten aanzien van de uitdrukking „onder andere" („usually") en ten aanzien van de volstrekt relatieve betekenis van het percentage dat een bepaalde stof van het te delen produkt uitmaakt, wordt eveneens bevestigd door 's Hofs rechtspraak (arrest van 14 juli 1981, zaak 205/80, Elba, Jurispr. 1981, blz. 2097; arrest van 26 maart 1981, zaak 114/80, Ritter, Jurispr. 1981, blz. 895).

De indeling van Corian als kunststof enkel op grond van het feit dat het een bepaald gehalte aan kunststof bevat, weerspiegelt volgens Du Pont het streven van de douane om rekening te houden met de technologische ontwikkelingen in de bouwmaterialenindustrie, die leiden tot een steeds veelvuldiger gebruik van kunststoffen. Deze benadering is door het Hof echter duidelijk verworpen in het arrest van 19 november 1981 (zaak 122/80, Analog Devices, Jurispr.1981, blz. 2781), waarin het verklaarde dat het uitsluitend aan de bevoegde gemeenschapsinstellingen staat om, indien technische ontwikkelingen een andere tariefindeling rechtvaardigen, daarmee rekening te houden door het GDT te wijzigen.

Een van de redenen die de douane-autoriteiten ertoe bewegen Corian als kunststof in te delen, zou kunnen zijn dat de verwerkte kunststof een hogere waarde vertegenwoordigt dan eenzelfde hoeveelheid gibbsiet. De rechtspraak van het Hof geeft echter evenmin steun aan een op de waarde van het produkt gebaseerd indelingscriterium (arrest van 28 maart 1978, zaak 158/78, Biegi, Jurispr. 1978, blz. 1103).

Samenvattend stelt Du Pont voor de in de onderhavige zaak aan de orde zijnde vragen in die zin te beantwoorden dat Corian onder post 68.11 van het GDT moet worden ingedeeld, ongeacht of het platen of bladen, dan wel werken van dit materiaal betreft.

De *regering van het Verenigd Koninkrijk* wijst erop dat het produkt genaamd Corian — afgezien van eventuele kleine hoeveelheden kleurstoffen — uit twee hoofdbestanddelen bestaat, namelijk polymethylmethacrylaat, een kunststof, en aluminiumhydroxyde, een stof die uit bauxiet wordt gehaald door middel van chemisch procédé, bekend als het Bayerprocédé.

De Britse regering kan niet meegaan met de opvatting van verzoeksters in het hoofdgeding dat het door het Bayer-procédé verkregen aluminiumhydroxyde reeds daarom zuivere gibbsiet zou zijn omdat het dezelfde kristalvorm heeft als de in dit erts voorkomende aluminiumhydroxyde. Zij meent daarentegen dat het om een chemisch produkt gaat dat door middel van twee afzonderlijke chemische reacties uit bauxieterts wordt gewonnen en dat de mineralogische benaming „gibbsiet" voor deze stof onjuist is. Zij wijst er evenwel op dat haar standpunt inzake de tariefindeling van Corian geheel los staat van de vraag of de bij de vervaardiging van dit produkt gebruikte

aluminiumhydroxyde van natuurlijke herkomst is of niet.

Bij de bespreking van de vraag onder welke tariefpost Corian moet worden ingedeeld, wijst zij eerst op de Duitse versie van post 68.11 van het GDT, waarin de term „Betonwerksteine" voorkomt die „gegoten steen" betekent en niet „kunststeen". In elk geval is zij van mening dat Corian als „gegoten steen", noch als „kunststeen" kan worden omschreven. Volgens de Toelichtingen op de IDR-Nomenclatuur met betrekking tot post 68.11 dienen beide „natuursteen" te bevatten. In dit verband kunnen met „natuursteen" alleen de traditionele, als zodanig erkende bouwstenen zijn bedoeld, en kan redelijkerwijs niet worden volgehouden dat deze term betrekking heeft op mineralen in het algemeen of zelfs op bauxiet dat, hoewel een natuurlijk mineraal, een metaalhoudende delfstof is die niet als bouwsteen wordt gebruikt. In het bijzonder kan niet worden gezegd dat de term „natuursteen" zou slaan op door middel van het Bayer-procédé verkregen aluminiumhydroxyde, dat een chemisch produkt is. Bovendien kan post 68.11 redelijkerwijs alleen worden geacht produkten te omvatten die niet enkel natuursteen bevatten maar aan dit bestanddeel tevens hun kenmerken ontlenen.

Nu post 68.11 niet in aanmerking kan komen, dient Corian volgens de Britse regering te worden ingedeeld onder post 39.02 wanneer het in platen is gegoten, en onder post 39.07 wanneer het van dit produkt vervaardigde werken betreft.

Op grond van Algemene bepaling 2 b voor de toepassing van het GDT, betreffende de indeling van vermengde of verbonden stoffen, zou ook het bestanddeel van aluminiumhydroxyde in aanmerking kunnen komen bij de tariefindeling van Corian. Nu aluminiumhydroxyde echter onder post 28.20 van het GDT valt, moet worden bedacht dat ingevolge aantekening 1a bij hoofdstuk 28, dit hoofdstuk alleen van toepassing is op „geïsoleerde chemische elementen". Daarom behoeft geen rekening te worden gehouden met de in Corian verwerkte aluminiumhydroxyde, maar alleen met het andere bestanddeel van Corian, polymethylmethacrylaat.

Naar de mening van de Britse regering bestaat er geen beletsel om Corian als polymethylmethacrylaat aan te merken. Corian is een gevulde kunststof, dat wil zeggen een kunststof waaraan een inerte stof is toegevoegd om de eigenschappen ervan te veranderen en/of om de kosten te reduceren. Bij Corian heeft het gebruik van aluminiumhydroxyde als vulmiddel tot gevolg dat de kunststof ondoorzichtig wordt, beter bestand tegen vuur, compacter, harder en geschikter voor bewerking. Noch het feit dat het vulmiddel uit aluminiumhydroxyde bestaat, noch het gewicht van dit bestanddeel kan eraan afdoen dat Corian als een gevulde kunststof moet worden gekwalificeerd.

Volgens Algemene bepaling 2b voor de toepassing van het GDT worden mengsels of samengestelde werken ingedeeld met inachtneming van de onder bepaling 3 vermelde beginselen, waarin wordt aangegeven hoe de indeling moet geschieden wanneer goederen onder twee of meer posten kunnen worden ingedeeld. Aangezien de posten 68.11 en 28.20 in casu duidelijk niet op Corian

van toepassing zijn, komt alleen post 39.02 nog in aanmerking, zodat bepaling 3 geen toepassing vindt.

De Britse regering wijst er nog op dat het Comité Nomenclatuur van het GDT in juli 1980 gegoten platen van Corian onder postonderverdeling 39.02 C-XII heeft ingedeeld en dat de Duitse douane, zoals verzoeksters zelf hebben verklaard, Corian in maart 1980 onder hoofdstuk 39 van het GDT heeft ingedeeld. De reden dat de Belgische douane Corian in mei 1978 onder een andere post, namelijk post 68.11 heeft ingedeeld, is mogelijk gelegen in het feit dat in de brief waarbij om een indelingsadvies werd verzocht, (ten onrechte) is gesteld dat aluminiumhydroxyde een in een steengroeve of mijn gedolven mineraal is.

De Britse regering stelt voor de eerste en de derde vraag ontkennend, en de tweede vraag bevestigend te beantwoorden.

De *Commissie van de Europese Gemeenschappen* bespreekt eerst de vraag of Corian onder post 68.11 van het GDT moet worden ingedeeld. Dit kan alleen wanneer het betrokken produkt als natuursteen kan worden aangemerkt, aangezien de overige in deze post genoemde produkten niet in aanmerking komen.

De Commissie merkt in dit verband op dat volgens de definities die verscheidene gespecialiseerde woordenboeken geven, de aanwezigheid van kleine stukken (zelfs stof van) natuursteen een belangrijk kenmerk van kunststeen is. Zij beklemtoont dat deze opvatting, volgens welke een van de bestanddelen van kunststeen natuursteen moet zijn, eveneens in de Toelichtingen op de IDR-nomenclatuur bij post 68.11 wordt gehuldigd. Ofschoon deze Toelichtingen waarnaar de Toelichtingen op het Gemeenschappelijk douanetarief verwijzen, juridisch niet bindend zijn, vormen zij niettemin een hulpmiddel voor de interpretatie van de oorspronkelijke en huidige betekenis en draagwijdte van de verschillende tariefposten.

Op grond van deze nadere omschrijving van het begrip kunststeen, betoogt de Commissie dat het niet van toepassing is op een produkt als Corian, dat in het geheel geen natuursteen bevat. Aluminiumhydroxyde kan niet als zodanig worden beschouwd, omdat deze stof niet als zodanig in de natuur voorkomt doch langs chemische weg uit bauxiet wordt gewonnen.

Vervolgens vraagt de Commissie zich af of Corian moet worden ingedeeld onder hoofdstuk 39 van het GDT, dat onder meer betrekking heeft op kunstmatige plastische stoffen, en zo ja, of het dan valt onder post 39.02 betreffende polymerisatie- en copolymerisatieprodukten, of onder post 39.07 die werken van de stoffen als bedoeld bij de posten 39.01 tot en met 39.06 betreft.

Zij merkt op dat polymethylmethacrylaat een polymerisatieprodukt is en dus onder postonderverdeling 39.02 C-XII („methacrylpolymeren") valt, terwijl aluminiumhydroxyde uitdrukkelijk in post 28.20 wordt vermeld. In casu is het aluminiumhydroxyde echter met andere bestanddelen van Corian vermengd, zodat toepassing van post 28.20 is uitgesloten: aantekening 1 bij hoofdstuk 28 van het GDT verklaart immers dat „dit hoofdstuk uitsluitend betrekking (heeft) op: a) geïsoleerde chemische elementen ...". Bijgevolg kan alleen post 39.02 C-XII voor de indeling van Corian in aanmerking komen.

Gezien de beschrijving van het produkt genaamd Corian, is de Commissie van mening dat de voornaamste kenmerken ervan, te weten consistentie, fraaiheid, glans, doorzichtigheid, slagvastheid en weerbestendigheid, aan methylmethacrylaat zijn ontleend, terwijl aluminiumhydroxyde slechts als vulmiddel dienst doet.

De Internationale Douaneraad is tot dezelfde conclusie gekomen in twee adviezen over de indeling van tegels, die evenals Corian een relatief klein percentage kunststof en een hoog percentage mineralen bevatten.

De Commissie wijst er verder nog op dat het Comité Nomenclatuur van het GDT Corian onder post 39.02 heeft ingedeeld.

Op grond van bovenstaande overwegingen, stelt de Commissie voor de door de nationale rechter gestelde vragen te beantwoorden als volgt:

„Postonderverdeling 39.02 C-XII moet aldus worden uitgelegd dat deze mede betrekking heeft op een produkt dat 66 % aluminiumhydroxyde, 33 % polymethylmethacrylaat, een gering percentage korte, koperkleurige vezels en een minieme hoeveelheid kleurstoffen bevat."

III — Mondelinge behandeling

Ter terechtzitting van 17 juni 1982 zijn mondelinge opmerkingen gemaakt door Du Pont en Dewfield, vertegenwoordigd door I. S. Forrester van de Schotse balie, en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. Benyon, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 8 juli 1982 conclusie genomen.

In rechte

1 Bij beschikking van 22 juli 1981, ingekomen ten Hove op 21 augustus 1981, heeft de High Court of Justice te London krachtens artikel 177 EEG-Verdrag, een aantal vragen gesteld over de uitlegging van het gemeenschappelijk douanetarief (GDT), met name van post 68.11 en de postonderverdelingen 39.02 C-XII en 39.07 B-V-d.

2 Deze vragen zijn gerezen in een voor genoemde rechterlijke instantie aanhangig geschil tussen de vennootschappen E. I. Du Pont de Nemours Inc. (hierna: Du Pont) en Dewfield enerzijds, en de Commissioners of Customs and Excise van het Verenigd Koninkrijk anderzijds, omtrent de tariefindeling van een op marmer lijkend produkt, Corian genaamd, naar gewicht bestaande uit ongeveer 66 % aluminiumhydroxide, verkregen uit bauxieterts,

ongeveer 33 % polymethylmethacrylaat, een plastische kunststof, en een zeer gering percentage katalysators en andere hardingsmiddelen.

3 Du Pont en Dewfield betogen dat dit produkt, zijnde een werk van „kunststeen", moet worden ingedeeld onder post 68.11 van het GDT. Volgens de Commissioners of Customs and Excise valt het daarentegen onder postonderverdeling 39.02 C-XII (methacrylpolymeren) wanneer het in de vorm van platen wordt ingevoerd, en onder postonderverdeling 39.07 B-V-d (werken van stoffen bedoeld bij de posten 39.01 tot en met 39.06) wanneer het in bewerkte vorm wordt ingevoerd.

4 Voor de tariefindeling van Corian dient in de eerste plaats te worden gelet op bepaling 2b van de Algemene bepalingen voor de toepassing van de nomenclatuur van het GDT welke luidt: „Onder een in een post vermelde stof wordt niet alleen verstaan die stof in zuivere staat doch ook vermengd of verbonden met andere stoffen. Evenzo worden onder werken van een genoemde stof niet alleen verstaan die werken, welke geheel uit die stof bestaan, doch ook werken, welke gedeeltelijk uit die stof bestaan. De vorenbedoelde mengsels en samengestelde werken worden ingedeeld met inachtneming van de onder 3 vermelde beginselen."

5 Voor zover Corian een stof, te weten polymethylmethacrylaat bevat, die zowel in de onderverdelingen 39.02 C-XII als 39.07 B-V-d wordt vermeld, kan het ingevolge bepaling 2 b op het eerste gezicht onder beide onderverdelingen worden gerangschikt.

6 Daarentegen kan bij het andere bestanddeel, aluminiumhydroxyde niet aan post 26.01 betreffende metaalertsen worden gedacht, ook zal zou men aluminiumhydroxyde als gibbsiet en dus als erts beschouwen. Volgens aantekening 2 op hoofdstuk 26 omvat dit hoofdstuk immers alleen metaalertsen die „geen andere bewerkingen hebben ondergaan dan gebruikelijk is in de metallurgie", hetgeen duidelijk niet het geval is bij het in Corian verwerkte gibbsiet, dat langs chemische weg is verkregen. Post 28.20 die onder meer aluminiumoxyde en aluminiumhydroxyde omvat, is evenmin van toepassing gezien aantekening 1 op hoofdstuk 28, volgens welke dit hoofdstuk uitsluitend betrekking heeft op „geïsoleerde chemische elementen en geïsoleerde chemisch welbepaalde verbindingen"; deze beschrijving gaat evenwel niet op voor het aluminiumhydroxyde dat in Corian is verwerkt.

7 De tariefposten welke voor de indeling van Corian nog een rol zou kunnen spelen, is post 68.11, mits dit produkt maar als „kunststeen" kan worden beschouwd, zoals Du Pont en Dewfield betogen.

8 In handel en wetenschap bestaat geen eenstemmigheid over de uitlegging van dit begrip, al schijnt de heersende opvatting te zijn dat „kunststeen natuursteen bevat."

Deze opvatting wordt in de Toelichtingen van de Internationale Douaneraad gehuldigd, waarnaar voor de uitlegging van posten van het GDT mag worden verwezen. Volgens deze Toelichtingen worden met „kunststeen" bedoeld „imitaties van natuursteen, welke onder andere worden verkregen door stukken, korrels, gruis of poeder van natuursteen (marmer en andere kalksteensoorten, graniet, porfier, serpentijn, enz. ...) samen te kitten met behulp van cement, van kalk of van andere bindmiddelen, zoals bij voorbeeld kunstmatige plastische stoffen."

9 Du Pont en Dewfield hebben aangevoerd dat de uitdrukking „onder andere" („usually" in de Engelse versie) die in de Toelichtingen wordt gebezigd, impliceert dat er uitzonderingen kunnen bestaan en dat daardoor zelfs produkten die geen natuursteen bevatten als „kunststeen" kunnen worden beschouwd. Dit betoog kan echter niet worden aanvaard. Uit de plaatsing van de uitdrukking „onder andere" in de Engelse en Franse versie kan worden afgeleid dat hoogstens een uitzondering mag worden gemaakt voor het gebruik van een ander fabricageprocédé dan het samenkitten van bindmiddelen met poeder van natuursteen, doch niet ingeval geen natuursteen is gebruikt.

10 Uit het vorenoverwogene volgt dat voor de indeling van Corian alleen de onderverdelingen 39.02 C-XII en 39.07 B-V-d in aanmerking komen.

11 Dit zou overigens niet anders zijn wanneer men van de hypothese zou uitgaan dat Corian op het eerste gezicht eveneens in post 68.11 van het GDT kan worden ingedeeld.

12 In dat geval zou immers Algemene bepaling 3 a toepasselijk zijn, volgens welke „de post met de meest specifieke omschrijving voorrang (heeft) boven posten met een meer algemene strekking." In de opvatting van Du Pont en Dewfield nu omvat post 68.11 „elke stof met de kenmerken van imitatie — natuursteen", zodat die post daarmee een veel algemenere strekking krijgt dan de onderverdelingen 39.02 C-XII en 39.07 B-V-d.

13 Aan de nationale rechten moet derhalve worden geantwoord dat de bepalingen van het GDT aldus moeten worden uitgelegd, dat het produkt met de naam Corian, naar gewicht bestaande uit ongeveer 66 % aluminiumhydroxyde, ongeveer 33 % polymethylmethacrylaat en een zeer gering percentage katalysators en andere hardingsmiddelen, onder postonderverdeling 39.02 C-XII van het GDT valt wanneer het in platen wordt ingevoerd, en onder postonderverdeling 39.07 B-V-d wanneer het wordt ingevoerd in de vorm van uit dat produkt vervaardigde werken; het dient niet onder enige andere post van het GDT te worden ingedeeld.

Kosten

14 De kosten door de regering van het Verenigd Koninkrijk en de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

Uitspraak doende op de door de High Court of Justice bij beschikking van 22 juli 1981 gestelde vragen, verklaart voor recht:

De bepalingen van het gemeenschappelijk douanetarief moeten aldus worden uitgelegd, dat het produkt met de naam Corian, naar gewicht

bestaande uit ongeveer 66 % aluminiumhydroxyde, ongeveer 33 % polymethylmethacrylaat en een zeer gering percentage katalysators en andere hardingsmiddelen, valt onder postonderverdeling 39.02 C-XII van het GDT wanneer het in platen wordt ingevoerd, en onder postonderverdeling 39.07 B-V-d wanneer het wordt ingevoerd in de vorm van uit dat produkt vervaardigde werken; het dient niet onder enige andere post van het GDT te worden ingedeeld.

O'Keeffe Bosco Koopmans

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 7 oktober 1982.

De griffier
voor deze

H. A. Rühl

Hoofdadministrateur

De president van de Eerste kamer

A. O'Keeffe

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL SIR GORDON SLYNN VAN 8 JULI 1982 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

De High Court Queen's Bench Division, Commercial Court in Engeland heeft overeenkomstig artikel 177 EEG-Verdrag om een prejudiciële beslissing verzocht over de vraag of een produkt, genaamd „Corian", moet worden ingedeeld onder post 68.11 — die onder meer betrekking heeft op kunststeen —, onder de posten 39.02 C-XII of 39.07 B-V-d — betreffende bepaalde polymeren en kunststoffen — dan wel onder enige andere post van het gemeenschappelijk douanetarief (hierna: GDT).

Deze vraag is gerezen in een voor de Commercial Court dienende zaak die aanhangig is gemaakt door E. I. Du Pont de Nemours Inc. (hierna te noemen: Du Pont), een in Delaware opgerichte en gevestigde onderneming die zich op zeer grote schaal bezighoudt met de vervaardiging en de verkoop van produkten

1 — Vertaald uit het Engels.